

Arbeidsdepartementet
Postboks 8019 Dep
0030 Oslo

Vår fil: B13-GC00600
Vårt arkiv: Fagpolitisk
Saksbeh: Grete Crowo

Oslo, 13. juni 2013

Høring – Ny forskrift om stønader til dekking av utgifter knyttet til å komme i eller å beholde arbeid, ny forskrift om tiltakspenger og enkelte andre endringer

FFOs hovedsynspunkter

- FFO mener regelverket må gi grunnlag for skjønnsmessige vurderinger for brukere med spesielle behov
- FFO mener det må gjøres unntak for 6-km grensen for daglig reiser for brukere med behov for drosje fra hjemsted til tiltakssted
- FFO mener at stønad til utgifter til legeerklæring ikke må avvikles
- FFO støtter at funksjonshemmede med ekstra utgifter til bosted og læremidler får dekket sine faktiske kostnader.
- FFO ber departementet harmonisere tilleggsstønadsforskriften med ny varslet forskrift som skal regulere innretningen av arbeids- og utdanningsreiser

Samordning av regler for dekking av utgifter knyttet til arbeidsrettede tiltak

FFO synes det i utgangspunktet er positivt at man samordner forskriftene som i dag regulerer utgifter som følger av tiltaksdeltaking knyttet til å komme i eller å beholde arbeid. Det er bra at man samler de ulike stønadene i en felles forskrift (tilleggsstønadsforskriften), slik at det blir en bedre oversikt over hva brukeren kan få stønad til og vilkårene for stønadene.

FFO vil samtidig understreke at felles regelverk for ulike grupper som tidligere har hatt egne regler tilpasset gruppens spesielle behov, kan innebære en fare for at grunnlaget for individuelt tilpassede løsninger kan bli svekket. Funksjonshemmede har andre behov for tilpasninger i støtten enn for eksempel enslige foreldre. FFO vil derfor presisere det departementet selv skriver om at stønaden til tiltaksdeltakerne *i størst mulig grad* skal ha like vilkår og satser, og at dette da vil gi mulighet for skjønnsmessige vurderinger for brukere med spesielle behov, slik mange funksjonshemmede tiltaksdeltakere vil kunne ha.

FFO støtter at det ikke skal bli endringer i vilkårene for hvem som kan få stønad etter de ulike lovene eller kapitlene i folketryktdoven.

Unntak for 6-km regel for funksjonshemmede med behov for drosje

FFO frykter at ny forskrift vil gjøre det vanskeligere for funksjonshemmede brukere som ikke selv kan bevege seg over korte avstander eller kjøre selv. Slik FFO leser forslaget, vil disse vil få problemer med å få dekket daglige utgifter til drosje om tiltaksstedet er nærmere enn 6 km. Dette anser vi for å være en uheldig tilstramning i regelverket.

I vilkårene til eksisterende forskrift¹ § 11-12 andre ledd gis det mulighet til at brukere kan gis stønad til reise ved kortere avstand enn 2 km, dersom helsemessige forhold dokumenteres. FFO kan akseptere at samordningen av ordningen innebærer at grensen for stønad settes til 6 km for daglig reise fra/til utdanningssted/arbeidssted for brukere som kan kjøre egen bil eller ta rutegående transportmiddel. Dette er derimot en urimelig km-grense for funksjonshemmede som er avhengige av transport i form av drosje fra første km.

Dersom det foreligger legeerklæring der det fremgår at drosje til/fra tiltaksstedet er nødvendig, må brukeren kunne få dette kostnadsfritt helt fra hjemstedet, uavhengig om man bor nærmere tiltakssted enn 6 km. Daglige kostnader til drosje vil være urimelige høye for brukeren selv om det bare er noen få km. FFO mener at prinsippet om at det er viktigst å dekke utgiftene til de som har lengst reisevei og de høyeste reiseutgiftene må tolkes relativt når det gjelder funksjonshemmede. Drosjeutgifter fra 0-6 km er etter FFOs syn en relativt høy reiseutgift sammenlignet med andre som kan gå, kjøre bil eller ta kollektivtransport den samme distansen.

I henhold til forslaget skal arbeids- og velferdsetaten fortsatt kunne godkjenne bruk av privat bil når det ikke er praktisk mulig å bruke rutegående transportmiddel. I tillegg foreslås det at dersom det heller ikke er praktisk mulig å bruke privatbil, skal en få dekket utgifter til drosje. Departementets tolkning av regelverket kommer imidlertid ikke frem i ordlyden til forskriften. Dette er ikke i samsvar med departementets målsetting om at det skal være enkelt for bruker å vite hva han eller hun har krav på.

FFO foreslår derfor at § 2(a) blir lydende slik:

Det gis stønad til dekning av nødvendige utgifter til
a) daglige reiser mellom bostedet og stedet der det arbeidsrettede tiltaket blir gjennomført, dersom reiseavstanden er minst seks km hver vei. Dersom det ikke er praktisk mulig å bruke rutegående transportmiddel, skal en få dekket utgiftene til bruk av privatbil. Dersom det ikke er praktisk mulig å bruke privatbil, skal en få dekket utgifter til drosje. Brukere med en legeerklæring som synliggjør behov for drosje fra hjemsted må få dekket utgifter fra første km.

Stønad til utgifter til legeerklæring

FFO mener at stønad til utgifter til legeerklæring ikke må avvikles. Fravær fra fastsatt aktivitet medfører alvorlige konsekvensene brukerne. Ordningen må ikke være utformet slik at enkelte brukere ikke har råd til å gå til lege, når det er helt nødvendig for å beholde tiltaket og stønaden. Å dokumentere gyldig fravær er også avgjørende for retten til livsoppholdsytinger.

Beregning av stønaden til bosted og stønad til læremiddel

FFO støtter at regelen om at de som på grunn av funksjonshemming har høyere utgifter til bosted på stedet der tiltaket blir gjennomført enn andre i samme situasjon, får dekket de faktiske utgiftene. Det er positivt at man vil legge til grunn at behovet til den enkelte skal utløse rett til denne stønaden. FFO vil henstille departementet om å påse at endringen av

¹ Forskrift 10. februar 2010 nr. 153 om tilleggsstønader etter folketrygdens kapittel 11 (folketrygdloven § 11-12). Vilkår i Rundskriv § 11-12 Tilleggsstønader.

«på grunn av funksjonshemming» erstattes med begrepet «av helsemessige årsaker» må innebære en videre fortolking, som fortsatt sikrer at funksjonshemmede blir inkludert i ordningen.

Det er videre også positivt at deltakere som på grunn av funksjonshemming har særlig store utgifter til bøker og undervisningsmateriell, kan få dekket de faktiske ekstrautgiftene. Det er vesentlig at tolking av regelverket her ikke blir streng, og at det åpnes for å innvilge støtte til læremidler som passer for den enkeltes behov. Det er viktig at stønaden dekker IKT-baserte læremidler, og at brukeren får anledning til å benytte nyutviklede IKT-løsninger om disse gir bedre hjelp til læring.

Harmonisering med forskrift for arbeids- og utdanningsreiser

FFO ber departementet harmonisere tilleggsstønadsforskriften med ny varslet forskrift som skal regulere innretningen av arbeids- og utdanningsreiser.

Med vennlig hilsen

FUNKSJONSHEMMEDES FELLESORGANISASJON

Liv Arum
Generalsekretær

Idun Klette Låhne
Fagsjef